

- 3) W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi przeczącej, czy art. 1 ust. 2 wspomnianej dyrektywy 86/653/EWG powinien być interpretowany w ten sposób, że agent może wypełniać inne zadania niż te, które są związane z negocjowaniem sprzedaży i kupna towarów dla zleceniodawcy oraz z negocjowaniem i zawieraniem tych transakcji w imieniu i na rachunek zleceniodawcy, ale działalność tam może mieć jedynie charakter akcesoryjny?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 31 lipca 2017 r. – Heiko Jonny Maniero/Studienstiftung des deutsche Volkes eV**

(Sprawa C-457/17)

(2017/C 347/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Heiko Jonny Maniero

Druga strona postępowania: Studienstiftung des deutsche Volkes eV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przyznawanie przez zarejestrowane stowarzyszenie stypendiów mających na celu wspieranie prowadzenia badań lub odbywania studiów za granicą jest objęte pojęciem „edukacji” w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2000/43/WE ⁽¹⁾?
- 2) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy warunek przyznania stypendiów wymienionych w pierwszym pytaniu prejudycjalnym w postaci zdanego w Niemczech pierwszego państwowego egzaminu prawniczego stanowi pośrednią dyskryminację osoby ubiegającej się [o stypendium] w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/43/WE, jeżeli osoba ubiegająca się jest obywatelem Unii, ukończyła porównywalne studia w państwie nienależącym do Unii Europejskiej, przy czym wybór tego miejsca ukończenia studiów nie jest związany z pochodzeniem etnicznym osoby ubiegającej się, lecz, zważywszy na jej miejsce zamieszkania na terytorium Niemiec i biegłą znajomość języka niemieckiego, taką jak obywatel niemiecki, miała ona możliwość przystąpienia do pierwszego egzaminu państwowego po odbyciu niemieckich studiów prawniczych?

Czy ma w tym względzie jakiegokolwiek znaczenie okoliczność, że przy pomocy tego nieopierającego się na dyskryminujących kryteriach programu stypendialnego realizowany jest cel umożliwienia absolwentom studiów prawniczych w Niemczech uzyskania poprzez wspieranie prowadzenia badań lub odbywania studiów za granicą wiedzy na temat zagranicznych systemów prawnych, doświadczenia zagranicznego oraz znajomości języków?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne, Dz.U. L 180, s. 22.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 31 lipca 2017 r. – SGI/Ministre de l'Action et des Comptes Publics**

(Sprawa C-459/17)

(2017/C 347/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SGI.

Strona pozwana: Ministre de l'Action et des Comptes Publics.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 17 szóstej dyrektywy VAT z dnia 17 maja 1977 r.⁽¹⁾, której przepisy zostały co do zasady powtórzone w art. 168 dyrektywy z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że aby odmówić podatnikowi prawa do odliczenia od kwoty podatku od wartości dodanej, który jest obowiązany zapłacić z tytułu własnych transakcji, podatku zawartego na fakturach odpowiadających towarom lub usługom, w odniesieniu do których organ podatkowy ustalił, że rzeczywiście nie zostały temu podatnikowi dostarczone lub świadczone, należy w każdym przypadku ustalić, czy ów podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, że w związku z tą transakcją popełniono oszustwo w zakresie podatku od wartości dodanej i że oszustwo to popełniono z inicjatywy wystawcy faktury, odbiorcy lub osoby trzeciej?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 31 lipca 2017 r. – Valériane SNC/Ministre de l'Action et des Comptes Publics**

(Sprawa C-460/17)

(2017/C 347/16)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Valériane SNC.

Strona pozwana: Ministre de l'Action et des Comptes Publics.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 17 szóstej dyrektywy VAT z dnia 17 maja 1977 r.⁽¹⁾, której przepisy zostały co do zasady powtórzone w art. 168 dyrektywy z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że aby odmówić podatnikowi prawa do odliczenia od kwoty podatku od wartości dodanej, który jest obowiązany zapłacić z tytułu własnych transakcji, podatku zawartego na fakturach odpowiadających towarom lub usługom, w odniesieniu do których organ podatkowy ustalił, że rzeczywiście nie zostały temu podatnikowi dostarczone lub świadczone, należy w każdym przypadku ustalić, czy ów podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, że w związku z tą transakcją popełniono oszustwo w zakresie podatku od wartości dodanej i że oszustwo to popełniono z inicjatywy wystawcy faktury, odbiorcy lub osoby trzeciej?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).
